

Előfizetési feltételek:

Fizetendő Debreczenben.

Egész évre 2 frt.

Fél évre 1 „

Községeknek 62 kr.

Egyes szám ára 4 kr.

Szerkesztőségi és kiadói iroda:

Gróf Degenfeld-tér 3. sz. házban.
Vilmos söracarnokaszomszédságában.)
Kéziratok vissza nem adatnak.DEBRECZEN-NAGYVÁRADI
ÉRTESÍTŐ.

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Felelős szerkesztő: NYIRI GÉZA.

Hirdetési díjak:

Négy-hasásos petit sorért 8 kr;
többesóránál 6 kr.
Nagyobb és többszöri hirdetéseknek igen
kedvező engedmények tételnek.
Bélyegdíj: minden bejelentésért külön 30 kr.
„Nyilvántartás”-ben megjelenő közlemény
minden petit sora 15 kr.
Hirdetések és előfizetések helyben akadémiai
hivatalnál, Csáthy Ferencz, Telegdi K.
Lajos, Budapestben: Goldberger A. V.,
Általános Tudóstól VII., Erzsébet-körút 14.,
Blockner J., Eckstein Bern., Haasenstein
és Vogler, Bécsben, Prágában A. Oppelék,
Schaleck H. és Párisban, Hamburgban s
Majnai-Frankfurtban: G. L. Daube és
Mosse Rudolf/ hirdetési intézetében
fogadtatnak el.

Csak a hazait!

1899. július 8.

A székesfőváros tanácsa határozattal elrendelte, hogy ezentúl nem szabad külföldi gyujtót használni a főváros hivatalaiban, hanem az összes szükségletet e nemből hazai gyárakból kell födözni.

Ez az okos és méltányos rendelkezés (a kicsiny gyujtó messzire világít) eszünkbe juttatja, hogy a magyar társadalom milyen közömbös (enyhe szóval élünk) minden olyan termék iránt, mely itthon készült hazai gyártmány. Sokat beszélünk az ipar nagy jelentőségéről és arról a fontos és életbevágó nemzetgazdasági érdekről, — mely parancsoló nyomatékkal követeli a magyar ipar fellendítését, a meglevő ágazatok támogatását és új ipartermékek meghonosítását.

De nem érvényesülhet és nem mehet át a való élet forgalmába ez a mélyreható törekvés, ha a társadalom érdeklődése távol marad tőle. Ime, csak ha előkelő szép asszonyok nyitnak bazárt, csak akkor, e szép szemek sugáránál hajlandó a mi társadalmunk észrevenni és megbecsülni a magyar kézimunkáját.

Van egy előkelő mágnásunk, a ki éveken át nagy buzgóságot és iparkodást fejtett ki, hogy a társadalmi téren világot gyujtson a magyar ipar útjára, propagandát csináljon a magyar munkának. E férfiút az a veszedelem fenyegette, hogy komikus alakká válik. Ipargrófnak és éljen a hazai grófnak csufolták, mert mindig és minden alkalommal a hazai munkát élte és a hazai ipart magasztalta.

Sőt mi több, ugyan ez a főúr nagy áldozattal és fáradsággal két ízben is beutazta Ázsiát, hogy tudományos kutatással hasznos szolgálásokat tegyen az őskori magyar történelmének. Hazajött és tudósairól, a kik vele voltak, vaskos kötetekben megíratta, de ki mondja, hogy méltó fogadásban részesült A magyar társadalom egészben és nagyjában ez iránt is közömbös maradt és szó nélkül eltűrte, hogy testületek a nemes buzgóság sugalta áldozatkészséget és tudományos eredményét nevétség tárgyává tegyék.

Tessék csak összehasonlítani ezzel a magatartással azt az általános lelkesedést, a melyet a nemzeti misszióban odajárt Marchand-expedíciót Francziország és a francia társadalom fogadta. Mi Zichy J. gróf vállalkozását talán csakakkor fogadtuk volna ily nemzeti ünnepléssel, ha ott vész valahol Ázsia vad népei között.

De kapaszkodjunk bele abba a gyöngye gyujtószámba, melyet a fővárosi tanács ad a közönség kezébe s tegyük fel magunkban — hogy ha valamit vásárolni akarunk eltűnődünk egy pillanatra; nem készül-e ilyesmii magyar kézben. Mert kétségtelenül ettől a jóindulatu érdeklődéstől (eleintén talán egy kis elnézéstől is) függ a magyar ipar sorsa.

Egy kenyérkérdés.

A nőkérdésről is azt tartják sokan hogy, nincs. Csakis ujtók, hóbotosok és elégedetlenkedők csinalmánya. A nő anya legyen, egyéb semmi. Eddig is az volt, ezután is az legyen. A nőnek nincs kérdése, hanem csak hivatása. Ezzel pedig elégedjék meg. Bizonyára meg is elégednek vele, ha teljesíték. Sohase kérdeznék az az életet, hogy mi lesz, ha már megkapta volna a feleletet, hogy: itt van a megélhetés, kapaszkodj belé.

Hanem ez a felelet nagyon sokszor kékis s a kérdés megmarad kérdésnek. A nagy kérdőjeltől a nő nem látja az élet lehetőségeit és nem látja azokat a természetes lehetőségeket sem, a melyek miatt nem állhat ki minden téren a férfi versenytársával. Csakis azt a jussát érzi, hogy megéljen. Ez a juss az ő kérdése. A kérdést pedig mindenképp megoldani igyekszik. Kongresszusokon, egyesületekben meg parlamentekben is.

A mai nőnek is meg vannak lovagjai, akárcsak a középkorinak. A kik már nem lándzsát törnek érte, hanem törvényjavaslatokat terjesztenek be érdekében. Párisban csak az iment diadalmaskodtak. A kamarával kimondották, hogy a nő ezután fiiskális is lehet. Köz- és váltó ügyvéd, a ki sommás kereseteket fogalmaz és klienseket hajszol.

Londonban maguk a nők gyülekeztek sokadalomba, hogy meg vitassák a kérdésüket, a mely tulajdonképpen valamennyinek kérdése. Az egész társadalom. Mert ennek alaposan meg kell majd változnia, ha egyszer a nő és férfi között egyenlően kell a just szétoztania. A londoni kongresszus sokat tárgyalt és keveset végzett. Hiszen csak

olyan elméleti gyülekezés volt, akár a hágai kongresszus. Még is meghányt-vetett sok olyan dolgot, a mit jó a világnak tudnia. Ha egyebet nem, hát, hogy a nők maguk nem lelkesednek valamennyien a teljes emancipációért. Szívesen háziasszonykodnak és gondoznak gyereket, csak legyen házuk és gyerekük, csak mehessenek férjhez és legyen a férjüknél jó soruk. Hiszen magok a szociálisták, a nőemancipáció legradikálisabb szószólói is azt mondják, hogy az volna az ideális állapot, ha a nő egyebet nem tenne, csak a gyereke gondját viselné. Az ellentétek tehát egy véleményen vannak. Csak-hogy a konzervativok az anyáskodást ráparancsolják a nőre, a szociálisták csak óhajtsák.

Nálunk is nem egy kongresszusba gyűjthetőnek azokat a nőket, a kik hivatalért, keresetért pályáznak. Még pedig hiába. A munkás asszony már régen emancipált, úgy dolgozik, mint a férfi, gyárba vagy egyéb munkába jár. Csak a közép osztály női áhitozzák még hiába a kenyeret adó munkakör tágítását.

Azt mondják, hogy szívesen teljesítik anyai hivatásukat, csak tessék férjhez adni őket. De nem veszik el őket, ha nincs hozományuk. A szerelmi házasság regény. Megezik néha, de életpályát nem lehet rá alapítani. Az a szegény nő, a ki nem mehet gyárba vagy műhelybe, nem függetlenséget követel, hanem kenyeret. Nem is egyéb a nőkérdés kenyérkérdésnél; ez pedig oly erőket mozgat meg, a melyekkel nem bírnak sem a hozományok, sem a romantikus ábrándok. Összetörpülnek.

A kenyérrel leső nő azt kérdi, hogy a telefonozást tanítsák, gépkoptásmivel nőiesebb foglalkozások, mint a másféle keresetek? Miért legyen mindenki varrónővé, ha egyéb is lehet, s ha már több a ruha, mint az ember? Bizony tágíthatnánk mink is valamelyest a megengedett női foglalkozások körén. A köz- és váltó ügyvéd kisasszony nálunk is meglez még, hiába ágaskodunk ellene. Egvelőre azonban nem kérünk gaskámra teret, hanem csak annyit, hogy a megélhetésnek több módját adják meg az intelligens nőknek is.

Karczolatok.

— Innen-onnan, mindenünnen. —

No végre! Csakugyan eltűnt, legalább egy időre, az überceziherék kora.

Beállott a meleg.

Volt már olyan napunk is, a melyen — nem esett.

Az igaz, hogy nagyon is megcsodálták a — ritkaságát.

TÁRCZA.

Az élet álom.

Az élet álom: én is álmodám,
Karján csókdozva ringatott anyám;
Jóságos arczával felém hajolt,
Mint a gyöngye kis bimbóra a lomb.
Enyém volt minden gondja mosolya,
Imát ajka, csak értem suttaga,
Rég elmúlt álom! Már csak sejtelem,
De felmerül még olykor lelkemen...
Majd a bimbóval kinyílt a virág
Anyám futkosni látta kis fiát,
Nőttem mint nőtt kis érből a patak
Vigan csevegve tiszta ég alatt;
Bebolyongtam mint őz, mezőt ligetet,
Olykor tövis ha megvérezett,
Sebemet anyám csókkal gyógyítja
Szívének balzsamát csöppenté reá...
Ifjúvá lettem, már ábrándozám
Hír és dicsőség mosolyogtak rám,
Lelkem lassankint már emelkedett
Lebegve salak és göröngy felett;
Remények magvát hintém mindenütt
Elém egészen más, szebb világ terült;
Szívemnek édes lánnya éledett,
Fő! serkentve ifjú lelkemet.
Szerelemnek rózsás berkiben
Zengett fel az én első ónekem,

Öröm könnyeket sirna anyám szeme,
Ha viszont látva átélhetne!

Be szép álom volt! Kár hogy eltűnék
Képzelmem gyakran vissza hozza még —
Majd jött a munka és küzdés kora,
Fiatal erőm tetre hangola;
Küzdés az élet — nem mindekinek —
De gyöngék mind, a kik nem küzdenek.
Hisz a küzdelem edzi az erőt,
Ott is terem, hol nem volt az előtt.
Most ő sorssal vár egy nehéz tusám.
Erőt lelkemnek muzsám nyújt
A remény olykor még meglátogat.
Szaporitani családásaimat
És ha jön az éjféli percz,
Álmomban anyám sokszor megjelenesz
És szól szeliden: „Ne félj gyermekem
Ez az álmod már utolsó leszen!”

Medgyesi Károly.

A gyilkos.

Zentay Oszkár, a legfessebb miniszteri fogalmazó hirtelen felpattant heverő helyzetéből, mintha vipera csipte volna meg; aztán felcsapta a czvikkerét, még egyszer átbetűzte azt a rövid hirt, a mely igen szűkszavuan elmondja, hogy a ládi molnár leányát szerelemföltésből a zugó malom kerekai alá rántotta magával egy deli molnárleány. Szász István, ki völgenye volt a leánynak.

Ennyi volt a bir; ilyet már valószínűleg igen sokat olvasott a fogalmazó ur minden izgalom nélkül, pedig talán amazoknak is volt oly tragikus alapjuk s folytatásuk mint ennek, de véletlenségből ezt a molnár legényt, a Kérnecs András uram Julis leányát, ismerte is.

Talán tíz napja sincs, hogy hazajött Ládrol, hol Baán Gazsinál volt nyúlászni s csak úgy engedte el Gazi, hogy vissza megy pár napra.
Érdekelte ez a szerelmi dolog; pár óra mulva már a vonaton ült, a vadászatra induló fővárosi ember összes szerelvényeivel elkészülve s nehezen várta a ládi állomást. Váratlanul jött, gyalog kellett a Baán Gazi ősi kúriájáig mennie, a mit enyhített az idő hűs, kellemes volta.

Andalovya ment mindig és a bolondos szerelmi história járt a fejében. Észre sem vette, hogy már ott áll a malompatak hidján, a hol pár lépésnyire zugva forog az életpusztító nagy kerék. A leányra gondolt. Nem régen itt állott mellette üde, kifejezett szépségének teljében. Dus szöke haja simán volt fésülve, hatalmas fonatban pihent a vállán, kivágott ingvallán a szines kendő derekán átkötve, hogy csak alig engedett látni valamit a fehér, telt, nyakból. Karját, mely fehér és gömbölyű volt, szabadon hagyta; a csipkés ingvall. s a sokránczu szoknya alól apró csizmákba bujtattott kicsi lábai látszóttak. Szeme a való, üde, szép teremtés volt; a falusi leányok ostoba kíváncsiságával.

Itt állt előtte; mintha még most is látná kíváncsian bámuló szemeit, a mint az óralánczán függő apróságra lopva tekintenek s amint lángra gyul arca egy pár banális bókra.
Mert ő biz mondott neki szépeket s volt igaz is belőle, aztán meg a nyári, világos, összeválogatott formájú ruha, meg kalap, meg a széles öv csatja, aztán meg a szines nyakkendő, meg a még

A hónap elejét nagyon sokan felhasználták — az elutasásra.

Üres is a város, mint egy végkiarulásban sorvadozó bolt,

Viszik a pénzt erősen messzeföldekre, a mi ezt egyáltalában nem alterálja.

Azért pénz, hogy — forogjon.

*

Szórakozni, üdülni vágnak a boldogok.

Jól teszik. Olyan szegény is az élet, annak főkép, a kinek meg van a módja is hozzá.

Gyönyörű fürdők, bájos nyaralók várják az urakat, — kik sietnek is hozzájuk erősen.

Hej! reperálni kell ezt az életet, mint a rossz — bakkancsot.

Pedig hát elvégre mégis csak elnyövik. A bakkancs is, no meg az élet is.

*

Az itthonn maradtak nem panaszkozhatnak.

Gondoskodva van kellő szórakozásra.

Van zengeráj, van komédia, van bűvészet, van nemesebb dalestély, műkedvelői előadás és sok minden egyéb.

Nem kell hát búsulni, — el lehet a pénzt itthon is verni, csak — legyen.

*

Hüvös szobákba, fürdőkbe pihenők, nem is gondolják, hogy micsoda nagy munka folyik most kint a szabadban.

Sok százezer kéz aratja az ideit termést, hogy legyen a gazdag és a szegény asztalán kenyér.

Hát bizony az ideén is úgy van, mint volt már sokszor.

Némelyeknek jut majd kalácsra és másoknak nem jut a — kenyér haja sem.

*

Nagy az öröm kerek e világon.

Az ördög-szigetről hazavitték a világ és a század leghíresebb kapitányát a — Dreyfuss urat s most már franczia földön ül a — börtönben.

Most sül aztán ki, hogy mennyi igazuk volt azoknak a híreknek, a melyek a Dreyfuss éhenhalásáról szóltak nagy búsan.

Hogy is halhatott volna meg, a mikor olyan sok — k a c s á v a l traktálták a lapok útján!

*

Biztosra veszik, hogy felmentik Dreyfussot.

Nem tudják, hogy aztán mi lesz belőle.

Nem gyilkolják-e meg, vagy nem teszik-e meg a köztársaság elnökének?

Mert mind a kettő kitelik a — francziáktól.

*

szinesebb finom beszéd egy kicsit elkábitotta a szép Kérnecs Julis fejét, annyira, hogy egyszer, mikor merő véletlenségből a kis erdő alsó útján találkozott, a hosszas beszélgetésnek a lett vége, hogy a sápadt, vézna, beesett [szemű] miniszteri fogalmazó ur egy hosszú, édes csókot nyomott a Kérnecs Julis üde, piros egészséges arczára.

A leány lángvörös lett, futásnak indult, de a fogalmazó ur apró csecsebecsei odaakadtak a tarka kendő rojtjai közzé s várnia kellett, míg azt onnan kiigazítja a fogalmazó ur. Ez bizony soká tartott, oly soká, hogy az ut végén ráért egy falubeli átmenni; az arczához kapta kezét a leány.

— Jaj, a Pál Zsuzsa néni!

— Csak ennyit mondott, azután igazán elfutott s nem is látta többet.

S ha igaz a hír, nem is fogja többé.

De vajjon igaz-e?

Nem is tudja elképzelni ezt a malmot a deli molnárleány, még a szép Julis nélkül.

Merőn néz a lezuhanó habokba; a háta mögött a torkát köszörüli és a pipája tüzeit bizgatva igazgatja az öreg Jóska, a vicze molnár

— Adj! Isten jónapot! — mondja végre, mikor látja, hogy ez a jáger ur nem veszi másként észre, — ezt a fehér tiszta vizet tetszik nézni; pedig gyilkos annak minden cseppje.

— Hát mégis igaz! Hogy történhetett?

— Rövid annak a meséje, szomorú a vége.

Hát úgy volt, hogy az őszön lakadalmazunk, a Pista elveszi a Julist. De nyáron át sok idegen fordult meg itt, hát a Julis meg szemrevaló lány, sokan meg is látták, meg egy évődtek vele, már mint a hogy az urak szoktak. Aztán Pál Zsuzsa azt találta pletykálni, hogy Julist egy ur a kiserdő alsó útján megcsókolta. Csak négy napja még itt állott Pista a leánynyal.

A monakkói fejedelem a híres játéklarang telepen a felmentendő kapitánynak és nejeinek — ingyen szállást kínál egy szép kastélyában.

Vajjon nem arra számított-e a jókedvű uralkodó, hogy mennyire növeli Dreyfuss otlité a — barlang fogalmát?!

Bolond dolgok történnek a külföldön.

Belgiumból a király elmenekült, Spanyolországból menekülni készül a királynő, Bulgáriából kergetik a fejedelmet, Szerbiában még nyílt utcán puskázzák meg a király apját.

Ugy látszik, hogy a júliusi meleg nap erős főröngösbe hozza a véreket.

Vakációzó színtársulatunk tagjai nagyon változnak.

Hol egyiket, hol másikat bocsájtják el s hol egyet, hol más szerződteknek.

Persze csak egyik-másik lap szerkesztőse teszi ezt, meg lévén szokva, hogy olvasóit — bár olcsó, de mégis — kacsával traktálhassa.

Bizonyos, hogy az olvasók gyomorbajt kapnak a — folytonos kacsatól.

Komárom város híres, mert Jókai Mór ott született.

Most még híresebb lett egy pofrról, melyet báró Fiáth Miklós adott az öt inzultáló vadász-zászlóaljbeli főhadnagynak.

Egy civil két tiszt támadását verte vissza ügyesen.

— Hát, hogy mi volt ez? Azt tetszik talán kérdezni

Ez, kérem, semmi egyéb, mint egy ápolási formája a polgárság és katonaság közt létező páratlan békés viszonyoknak.

Felhívás!

egyéves önkéntes jelöltekhez.

Az egyéves önkéntesi iskolának Debreczenben létesítéséhez első és főkéllék az, hogy a cs. és kir. 39-ik gyalogezredhez Debreczenben leendő szolgálatra minél számosabban jelentkezzenek. Felhivatnak tehát azon egyéves önkéntesek, kik Debreczenben ohajtják az 1899/1900-ik évben önkéntesi szolgálatukat eltölteni, hogy ez iránti szándékukat a városi tanács katonai és illetőségi ügyosztályánál (Városház épület I. s. emelet) saját érdekükben sziveskedjenek személyesen tudtul adni, hol az esetleges utbaigazítások is készséggel megadatnak.

HÍREK.

Pihenés és munka.

A gabona megért, a szára Péter-Pál napján megszakadt. Lehet aratni.

Sok százezer munkás kéz kezdte meg az istennek tetsző munkát, a hullámzó aranykalászokat levenni lábairól, hogy keresztbe rakva, mint egy érmekkel diszítsék föl a jó, édes anyaföldet.

Mert minden összerakott kereszt egy-egy érdemjel, melynek minden évben szárában ott vannak a drága kövek, piros aczélos buza szemek alakjában.

Ezek a parányi buza szemek a világ kormányzóit. Ezek nélkül nincs öröm, nincs boldogság, nincs vagyon, birté, dicsőség, nincs élet, nincs semmi.

Ha a jószágos Isten haragja gerjedezésében elveszi a termést, akkor sirhat a földi ember, mert oda van a nyugalom, az élet... Milliók üdve, milliók kárhözata parányi buza szemhez van kötve.

— Julis te — kérdezte, én meg ott pipáltam lent az ajtónál — igaz, a mit Pál Zsuzsa néni mond?

— Igaz hát! — felelt vissza a lány, mert igen felvágott nyelve volt.

— Ne tréfálkozz Julis — mondta a fiú. Igazán megcsókolt az a pesti?

— Megcsókolt, meg, ha eljön meg is fog, felelte vissza durczásan a lány oszt' mefordult, hogy indul le, de a fiú már lángvörösen ugrott utána. Már alkonyodott, rosszak a szemeim, nem láttam mi történt, csak egy olyan gyenge sikoltást hallottam, a mi kéri is, sir is, meg fél is, mint mikor a héjja elfogja a galambot. Osztán egy kis idő múlán megállt a malom; nem foroghatott a kereke.

— Két nagycsoka gyerek össze-össze sugott s mindig Zentay Oszkár nézte, a mint az halaványan meredten állt az öreg Józsi mellett.

— Jóska bácsi! Gyűjjék csak! — kiáltott az egyik.

— No mi kell, adta kölykei? — Lebhallagott a hídról, de csakhamar visszajött.

— A golyhók! Még azt mondják, az a pesti ilyen volt, mint az ur. Ezek már azt hiszik, csak a pésztnék van fehér képe.

Mikor Jóska bácsi bement, mert dolga akadt a malomban, Zentay Oszkár, a legfessebb miniszteri fogalmazó lassan, félve húzta ki zöld loden kabátjától fehér, keskeny kezét. Megnézte.

Nem volt véres.

B. M.

Vidáman peng a kasza, a melyeknek pengéjén vidáman tánczol a júliusi forró napsugár, — zizzva, verejtékesen arat a szegény ember, de boldog örömmel subintja nap felkeltétől annak lenyugtáig az éles kaszát, mert szíve el van telve a megelégedés boldog érzetével, mert lesz kenyér, mert lesz mit az éhezők kezébe adni.

Óriási, emberfeletti munkát végez a nép most a forró nap milliányi károkat okozhat. Biztosítani kell a mi mindennapi kenyérünket...

...S míg ott kúrt verejtékekkel dolgozik a nép, a nyaralókban fürdőkben egész más élet van.

Ott pihennek a kik egy évben sokat fáradtak, vagy a kinek boldog helyzete megengedi, hogy a forró napok elől elmeneküljenek, a természet kies helyeire.

Ölelkezik e napokon a munka és a pihenés...

Vajjon eszökbé jut-e a pihenőknek az a nagy munka a mi most ott kin a mezőn foly, vajjon gondolnak-e a 18—20 órát dolgozó szegény emberre? És vannak-e részvéttel irántok...

Annai bizonyos, hogy a dolgozó raj nem gondol a hűsölőkre.

Az ő lelkeket betölti az aratás költészete. Vigdallal végzik nehéz munkájukat, — ők közvetítik az egész világgal a jó Isten bőséges áldását.

Legyen áldás a kezök munkáján.

Némó.

Kossuth Ferencz, Madarász József és Thaly Kálmán a ma este Budapestről érkező gyorsvonattal, a debreczeni országgyűlés 50 éves jubileumára, városunkba érkeznek.

Istenitisztelek. Vasárnap július 9-én az ev. ref. templomokban az istenitisztelek a következő rendben tartanak: a nagytemplomban Fehér Gyula. A kistemplomban Bélyeky Lajos. A Kossuth-utcai templomban Mitrovics Gyula. Az ispotálytemplom: zárva.

Gyász. A legnagyobb részvétellel vettük a hirt, hogy főiskolánk igazgatójának, Csiky Lajosnak neje, szül. Bészler Anna urnó, pénteken d. e. élte 37-ik évében elhalt. Mélyen átérezzük azt a valódi fájdalmat, melyet a gyászba borult férj s két kis gyermek érez, a kiket a halál a leghivebb feleségtől, illetve legerősebb és leggondosabb édes anyától fosztott meg. — Az egész város lakossága őszinte részvétellel osztozik a nagy fájdalomban és számosan keresik fel a gyászoló családot a vigasztaló részvét kifejezéseivel. A temetés vasárnap délután 3 órakor lesz a Péterfiai háztól s a nagytemplomban megtartandó gyász-istenitisztelek után a Kossuth-utcai temetőben helyezik el örök nyugalomra. — Fogadja a bánatos férj a mi legőszintebb részvétünket is. A korán sirba szállt jó urnó hamvaira áldást kérünk az egek urától!

Nyiri ezredes elutazása. Nyiri Sándor ezredes, a Ludovika akadémia új parancsnoka szerdán déliben utazott el Debreczenből. Az állomáshoz kikísérte a 3-ik honvéd gyalogezred tisztikara, kiktől a legszívebben vált el az ezredes.

Hány iparos van Debreczenben? Az iparostület most állította össze az iparos mesterek törzskönyvét. Eddig már 1247 iparos van bevezetve, ezekhez jön még 400—500 bevezetendő iparos s így Debreczenben körülbelül 1700—1800 iparos van.

Az adózó Debreczen. Debreczen város lakossága az elmúlt hó során 20,548 frt 42 krt fizetett be állami adó fejében. Községi pótdobban csak 6488 frtot vettek be.

Uj jogtudor. Vértessy Gyula, a kiváló tárczaíró, kit Debreczenben rokonszenvesen ismernek, a napokban avatott fel az összes jogtudományok tudorává. A kiváló képzettségű írónak — ki jelenleg a „Nemzet“ segédszerkesztője — teljes szívből gratulálunk.

Debreczen egészségügye. Dr. Sárváry Gyula tisztí főorvos a következő jelentést terjesztette Debreczen város egészségügyéről a közügyigazgatási bizottsághoz: A közegészségi állapot úgy mint az ezt megelőző hónapban is, leginkább a kiskorunk között járványosan uralkodó kanyaró által volt meg támadva. E mellett a csecsemők nyári hasbaja is nagy számmal fordult elő. Heveny ragályos betegségek közül a kanyaró mérsékelt kiterjedésben járványosan, míg a vörheny, hókhurut, roncósól toroklob és hasihagymáz esetek szóróványosan észleltek. Egy hólyagos himlő eset is merül fel egy kubikoló munkásnál, a ki vidékről már betegesen érkezett s most a közkórházban ápolják. Kanyaróban három, roncósól toroklobban, toroklobban, torokgyík és hasihagymázban egy-egy halálest fordult elő.

A honvéd főreál-iskola és az Andaházy-Szilágyi-féle alapítvány. A honvéd főreál-iskolában az Andaházy-Szilágyi-féle alapítvány helyre a város első sorban Máthé Miklóst ajánlotta. A honvédelmi miniszter most leirt a városba, hogy értesítse Máthé Miklóst, hogy a felvételi vizsga eszközlése végett jelentkezzen Sopronban.

Kiüntetett főigazgató. Dóczy Imre egyházküldeti főigazgatót szép kitüntetés érte, amennyiben az országos középiskolai tanáregyesület tiszteltbeli tguval választotta.

Frank Rezső helybeli kereskedő f. é. július hó 18-án d. e. 11 órakor a budapesti dobány-utcai izr. templomban esküszik örök hűséget Bloch Ida kisasszonynak.

A róm. kath. V. gymnasium. Hosszas vajudás után végre dűlőre jutott a róm. kath. V. gymnasiumának ügye. A Debreczenben minden évben előforduló iskolahiány tette szükségessé a róm. kath. gymnasium fejlesztését. A tanácskozássok s a sürgetések meghozták a várva-várt eredményt, mert a vallás és közoktatási miniszter értesítette a tankerületi főigazgatóságot, hogy az V. ik osztály megnyitását semmi sem gátolja többé s így az ez évben szeptemberben már meg is nyitható. Jelentkezéseket már most elfogadnak.

Csöd. A debreczeni kir. törvényszék Weinblum Jakab debreczeni kézmű férfi és női divatkereskedő ellen a csődöt elrendelte. Csődbiztos: Dr. Vass Antal kir. törvényszéki bíró, csődtömeggondnok: Dr. Vass Árpád helyi Zoltán ügyvéd, helyettes: Dr. Hegedűs Jenő ügyvéd. A követelések bejelentési határideje 1899 évi július hó 16-ik napja. Szerdán délután egy másikat rendelt el a kir. törvényszék. A csődbiztosok kereskedő Kohon Lajos fűszer-kereskedő cég, kinek csődügye kapcsolatban van a májusban megbukott Kohon testvérek csődügyével. A Kohon Lajos csődjéhez a kir. törvényszék csődbiztosul Budaházy Zoltán kir. törvényszéki bíró, csődtömeggondnok: dr. Körösi Kálmán ügyvédet, helyettesül pedig: dr. Szücs Géza ügyvédet nevezte meg a követelések bejelentési határideje 1899. augusztus 3-ika

Honvédeink gyakorlata. Pénteken reggel indult el a helybeli 3-ik honvéd gyalogezred az ideai gyakorlatokra Nagy Váradra. Innen, tovább megy az ezred s danárgyakorlatokat fog végezni.

A kollégium kincse. Van a kollégiumnak egy nagy, egy becses drága kincse a több ezer kötetből álló nagy könyvtár, mely az ország könyvtárai közt nem éppen a legutolsó helyet foglalja el, ugy nagyság mint minőség dolgában. A könyvtár vezetője áthatva a könyvtár rendelkezésének czéljától megnyitotta a nyilvános olvasó termet, hol a könyvtár könyveit olvashatja a nagy közönség és ifjuság, hogy a bennök rejő viláosság nem legyen csak a tékákat fűl közé szorítva, hanem hintse áldását a szomszókra. Azonban az olvasóterem csak az iskolai év alatt van nyitva, ilyenkor, nyáron, mikor a hivatalnok kar, meg egyáltalában a városban időző érdeklődők és az ifjuság itt maradt része leginkább ráérne az olvasgatásra, a tanulmányozásra: az olvasóterem zárva. Talán nem volna felesleges, ha így nyáron is nyitva tartanák.

Debreczeni ifjak a Ludovika akadémiában. Debreczen város alapítványi helyére a jövő tanévben egy debreczeni ifjut vesznek fel. Jelölve van az alapítványi helyre a város által Orosz Béla, Orosz István tanítóképzői tanár fia, második helyen pedig Pruzsinszky Dezső. — A honvédelmi miniszterium e héten leiratot intézett Debreczen városához, melyben jelzi, hogy az ifju jelöltek felvételi vizsgájának határnapja szeptemb. 16-ika. E napra mindkét jelöltnél elő kell állani, mert ha az első helyen jelölt nem állán ki a felvételi vizsgát, ugy a másodikra kerül a sor.

A debreczeni iparos ifjuság önképző egylete 1899 évi július hó 16-án, vasárnap saját könyvtára gyarapítá ára a nagyerdő „Dobos“ pavilonban rendezett világpostával és szépségversenyvel egybekötött jótékony cselekedet balyumulatságot rendez. Belépő díj: 1 üveg borral férfiak részére 2 korona (1 frt). Nők belépő díjat nem fizetnek. Zenész: Veres Tóni. Kezdte este 8 órakor Szünetek alatt az önképző egylet dalköre fogja a közönséget szórakoztatni.

Tíz éves főszolgabírói jubileum. Sokan ismerik Debreczenben is a nagyszalontai járás népszerű, agilis főszolgabíróját Nagy Márton, a ki közeléből, a debreczeni színiélet száz éves évfordulója alkalmából időzött párnapi városunkban. Hogy mennyire népszerű járásában a főbíró, mutatja az a kedves ünnepegy, melyet meglepetés képen rendeztek számára községének jegyzői és előjárói.

Elitelt katonagyilkos. A Széchenyi-utcai honvédkaszárnyában történt a tragikus eset. Esős idő volt s az ujonczok a kaszárnya tágas termében gyűltek össze lögyakorlatra. Az oktató altiszt körbe állította őket s karabélyból vezényszóra kellett kilőni a fadugaszos gyakorlati töltényeket. Kis Lajos szakaszvezető vezényszavára cölöztek, azután löttek. A Szabó Lajos közhuszár karabélyba hatalmasabban szólt, mint a többi társáé, sűrű füstfelhő töltötte be a szobát s nyomban a lövés után fájdalmas hörgés hangzott fel. Baj történt! Kiáltották s a füstfelhő oszlása után látták, hogy Kozma Sándor bajtársuk vérbeborultan vonaglik a padlózaton. Azután mindjárt konstatálták, hogy a Szabó Lajos karabélyában éles töltés volt s a lövés után az furódott a szerencsétlen katona fejébe. — Kozma Sándor rövid vonaglás után meghalt, a hadbírótság pedig vizsgálatot indított és Szabó Lajos közhuszárt letartóztatta. Egy hónapi vizsgálat után hirdette ki a hadbírótság az ítéletet. Szabó Lajos közhuszárt négy hónapi fogházbüntetésre ítélte, amelybe egy hónapi vizsgálati fogságot betudott. Szabó Lajos közhuszár büntetését a budapesti kerületi katonai fogházban tölti el.

Ingyen fertőtlenítés. Eddig ugy volt gyakorlatban városunkban, hogy fertőző betegségek esetén a fertőtlenítésért fizetnie kellett az illetőnek. Hogy ez az eljárás mennyire segítette elő a ragály tovább terjedését, szomorú tapasztalatok igazolták. Igen sokan, hogy a fertőtlenítésért járó fizetéstől meneküljenek, eltitkolták a bajt s ezzel szabad terjedést nyitottak a ragálynak. A városi tanács most ugy intézkedett, hogy ezentul a fertőtlenítésért semmi díj nem jár s a város által fizetett hatósági fertőtlenítő ingyen tartozik azt szegényeknek ugy, mint gazdagoknak, teljesíteni. Ez bizonyára

nagy befolyással lesz a járványos betegségek alapos elfolyására.

Sertészárlat és a sertésvásártér. Doby János s néhány társa kérelmet intézett a városi tanácshoz, hogy gondoskodják a négy év óta tartó sertészárlat feloldásáról, a jelenlegi állapot kiszámíthatlan károkat okoz s egyidejűleg kéri a sertésvásárt rendezését is végrehajtani.

Tűzoltóink Kabán. A debreczeni önkéntes tűzoltó testület parancsnoksága a vasárnap reggeli gyorsvonattal Kabára utazik, hogy az ottani tűzoltó testület zászlószentelési ünnepélyén részt vegyen. A debreczeni önkéntes tűzoltók zenekara már szombaton déltán Kabára utazik, hogy este a zászló anyának és a koszoruléányoknak szerenadót adjon.

Bűnügyi végtárgyalások. A jövő heti bűnügyi végtárgyalások 1899-ik év július hó 10-én Hétfőn Markovics Antal ellen, — hamis esküért. Kovács Sándor s társa ellen, — tüzvérszokozásért. 1899-ik év július hó 14-én Pénteken Gyulai Lajos ellen, — orgazdaság büntetért. Fegyvers Mihály és társa ellen, — lopásért. Weisz Ignác ellen, — sikkasztásért. Onodi Sándor ellen, — orgazdaságért. Ugyanazon napokon még felsőbb bírósági ítélet kirdetések is lesznek.

Lányi Géza kitűnő társulatot szervezett s ezzel a hazai nagyobb városokat keresi föl, hogy bemutassa ezeknek valóban érdekes előadásait. Városunkban az „Angol királynő“ udvarterében játszanak méltó érdeklődés mellett. A társaság tagjai: Thurzó Ilona, Horváth Juliska, Szinegh Viola, Krafta Rózsika. A férfiak: Lányi Géza, Bakai Jenő, Gondos Alajos, Kalocsay Ferencz, Bay László, Nánássy Géza. Ugy egyenként, mint összesen kitűnő erők, a kik magas értékű élvezetben részesítik a közönséget. Ajánljuk a közönség pártfogásába a kitűnő társaságot.

Kaszárnya tolvaj. A rendőrség börtönében veszedelmes betörő hűsöl ezen a jó meleg nyári napon. Tegnap jutott a rendőrség kezei közé s valószínűleg soká nem szivhatja ezt az áldott jó levegőt. Történet pedig az a „pavilon“ lakatanyában lakó tiszték már régóta tapasztalják, hogy egy és más érték sebb dolognak lábát el szobájukból. El nem tudták gondolni, ki az a becsületes ember, aki ezeket elszállítja. A tolvaj ur különösen Marinszky főhadnagy szobájára vetette ki a hálót s nagy előszeretettel lopkodta el a főhadnagy érték-tárgyait. A dolog kezdett türelmetlen lenni, ugy hogy Marinszky főhadnagy elhatározta, hogy meglesse a tolvajt. És ez a terv sikerült. A jeles férfit lépre ment s tegnap délután már fülöncsüpték. Eleinte tagadott mindent. A főhadnagy azonban elkísértette Varga utcai lakására, itt, ugy öt mint szállásadónéját vallatni kezdte. A vallatás folyamán kiderült, hogy a tolvaj Vida István lakatos legény ki sportszerűen üzi a tolvajlást s így meglehetősen jövedelme van. A lopott dolgok előadásáról azonban hallani sem akart. A rendőrség ekkor házkutatást tartott, a mi fényes eredménnyel járt. A szoba különböző részében találtak egy köves aranygyűrűt M. monogrammal. Ez a főhadnagy tulajdona. Egy ezüst órát két lánczczal, egy férfi és egy női óralánczot, egy tizforintos papírpénzt, 11 drb koronát s néhány tiz fillérest. A fiokban volt egy ezüstóráról szóló zálogcédzula. 2 darab álkulcs és egy lyukasztó vas. S óval egész betörő felszerelése volt. A vizsgálat befejezése után átkísérte a kir. törvényszék fogházába, az ügyészség pedig betöréses lopás miatt fog vádat emelni ellene. Vida mint kiderült csak nem rég került ki a szamosújvári fegyházból, ahol szintén lopás miatt ült három évet.

Dajna Bandi zenetársasága. A messze földeken nagy hírnevet szerzett Dajna (Balogh) Bandi, a fiával, a kitűnő primással, a Rudi fiával, új bandát szervezett, mely a legjobb tagokból alakult. — Dajna Bandi régi kedvence a mi közönségünknek s bizonyosan nagy jövője lesz a derék bandának s Bandi nem kértös, de négyes fogaaton kocskázik a nagyerdőre.

Kocsikázók veszedelmében. Tegnapelőtt délután izgalmas jelenet történt a Hunyadi-utczán. Dr. Gáspár Géza édesanyjával ment kocsin a vasúti állomáshoz. Szembe jött vele a Békéssy László kocsija. A kocsikok későn vették észre, hogy olyan közel érkeztek a lovak és kocsik egymáshoz, a mikor már a kitérés lehetetlen s bekövetkezett a kocsik karambola. Ez a karambol azonban nem közönséges volt. Dr. Gáspár Jenő kocsijának az egész előrésze leszakadt. A Békéssy László loval pedig súlyosan megsérültek. Szerencse, hogy az izgalmas összeütközés során a kocsikon ülők nem veszítették el lélekjelenlétüket s nekik az érthető ijedségen kívül éppen semmi bajuk sem történt.

Menetdíj leszállítás Debreczen és Karczag között. Az államvasutak igazgatóságától vett értesítés szerint július 15-étől kezdve Debreczen és Karczag állomások között a IV. távolsági forgalmi menetdíjak helyett csak a III. távolsági forgalmu menetdíjakat kell majd fizetni.

Csapókerti menház. Debreczen várososa meuházat épít a Csapókertben. Czélja ezzel éppen olyan nemes, mint a uilyen humánus. A csapókerti lakosok, ha munkába mennek apró gyermek keiket beadják a menházba, ahol egész nap vigyáznak rájuk gondozzák, sőt jóra szőpre oktadják is őket. A menház építését már megkezdte s annak október elsejére el kell készülnie. A város azonban a csapókerti lakosok gyermekeire tekintettel már most bérelt ideiglenes helyiséget a Mörizt t-lepén s a gyermekeket addig ott gondozzák, míg az új menház felépül, s rendeltetésének átadható lesz.

Hirdetmény

A városházából az átalakítás folytán kikerült nagy számú **ajtók** és **ablakok**-nak szabad kézből eladása elhatározott, és az eladással **Aczél Géza** főmérnök úr biztatott meg. — Venni szándékozók az eladásra szánt ajtókat és ablakokat a **Vay háznál** megtekinthetik s azok megvétele iránt **Aczél Géza** főmérnök úrral vagy megbízottjával a **Simonffy-utcai** bérháznál levő mérnöki hivatalban a hivatalos órák alatt értekezhetnek.

Debreczen, 1899 június 15.

(90) 1—2.

A városi tanács.

Zacherlin

Csodlatra méltó a hatása! Megöl mindenféle rovar

meglepő biztossággal és kiirtja a sok férget biztosan és gyorsan úgy, hogy semmi nyoma nem marad. Azért dicsérik is az egész világon. Milliók és milliók veszik is. Ismertető jele: 1. a lepecsételt üveg; 2. a „Zacherl“ név.

Kapható Debreczenben:

Csanak József,	Havas József,	Leidenfrost Gy.,	Roth Antal,
Csicsó Lajos,	Hirsch Miklós,	Lusztig Károly,	Rothschneck V. Emil,
Czeglédy Józsefné,	Király János,	Mayer József,	Rózsa Lajos
Deutsch Albert,	Klein Bernát,	Parti Ferencz,	Szabó Zsigmond,
Félegyházi János,	Kohn Testvérek,	Radecky József.	Szentkirályi Tivadár,
Francsis és Jóna,	Kohn Lajos,	Roth Ignác,	Térey József,
Fritsch Károly,	Kontsek Géza,	Rickl József Zelmos,	Tóth Kálmán,
Ganovszky Lajos,	Kovács Mihály,	Rosenfeld R.,	Tóth Sándor,
Geréby Fülöp,	Kun József,	Rosenthal Dániel,	Varga Lajos,
			Váray János.

Berettyó-Ujfaluban: ifj. Weiszberger Ignác, Karaes és Társa.
Er-Mihályfalván: Gross Hermann, Lévy Vincze, Kulcsár Gyula, Pollák Móríc.
Hajdu-Böszörményben: Gemeinbeck József.
Hajdu-Nánáson: Schlachta János.
Hajdu-Szoboszlón: Körner Béla.
Tisza-Füreden: Schön Jakab, Weiszman József uraknál.

(52.) 2—10.

Köszönetnyilvánítás.

Ő Fensége Salvator Lipót főherceg udvarmesterei hivatala.

Általános Asbestáru-gyár.

Ő aszárú és királyi Fensége Salvator Lipót Főherceg rendkívül meg van elégedve az Asbestáruval bélelt cipőkkel. Ő Fensége hosszabb gyalog kiránduláson használta e cipőket és érezte, hogy lábai nem fáradtak úgy el, mint más, közönséges cipőknél. Küldök egy pár vadász-cipőt, hogy annak a mintájára készítsenek másikat Asbestáruval, ugyanannál a cipésznél s aztán küldjék ide.

Hisszük, hogy e vadász-cipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelők, a mint megfelelők voltak a szalonzipők.

Zágráb, 1898. július hó 8-án.

KRAHL huszárkapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság volt elnöke a következőket írja:

Tisztelt Doktor ur!

Az Asbestáruval bélelt cipők kitűnőnek bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszűnt minden lábfájdalom, úgy, hogy — azt hiszem — lábbajom semmi további orvoslást nem igényel.

Szíves tanácsát köszöni

Dánoson, 1897. évi szeptember 17-én.

tisztelő hiva

WEKERLE SÁNDOR.

Ne viseljünk cipőt a szab. Asbestáru nélkül.

Nincs többé lábfájás!

Sem tyukszem, sem izzadós láb, sem

börkeményedés, sem lábdaganat, sem

lábégés.

Rövid idejű viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki cipőjét dr. Högyes-féle, az egész világon szabadalmazott Asbestáruval bélelt cipővel látja el.

Kettősvastagságú 1 frt 20 kr., egyszerű 60 kr., homoktalp 40 kr. gyermekeknek fele.

Az Asbestáruval bélelt cipők kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a c. és kir. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22,500 pár szállított.

Szétküldés csakis utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospektusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

Viszonteladónak megfelelő árengedmény.

Asbestáru gyár bet. társ. VI. Sziv-utca 18. BUDAPEST.

Hajdumegyében egyedüli elárúsító raktár TOLNAY DÁNIEL cipőkereskedés (75.) 8—40. Debreczenben, hová a levélbeli rendelvények is intézendők.

Árlejtési hirdetmény

A debreczeni m. kir. állami méntelep eperjesi, debreczeni turia-remetái, rimaszombati és szatmár németi-osztályainál elhelyezett katonai legénység és ménállomány részére 1899 évi november hó 1-től 1900 október hó végéig szükségellendőtakaromány és egyéb cikkek biztosítása tárgyában f. évi augusztus hó 30-án délelőtt 10 órakor írásbeli zárt ajánlatok tárgyalása fog alúírott méntelep parancsnokságnál megtartatni.

A szállítási feltételek úgy az alúírott méntelepparancsnokságnál mint az egyes teleposztályoknál megtekinthetők.

Az ajánlatok szerkesztésére vonatkozólag felhivatik az érdekeltek figyelmé a hatóságilag kifüggesztett árlejtési hirdetményekben foglalt mintára.

Debreczen, 1899 évi július hóban.

A debreczeni m. kir. állami méntelep parancsnoksága.

(Bgm.)

1—2.

6653.
1899.

Pályázati hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város könyvnyomdájában nyugdíjazás folytán megüresedett ügyvezetői állásra ezennel pályázat hirdettetik.

Javadalmazás: évi 1200 frt fizetés 200 frt lakbér s nyugdíjra való jogosultság.

A pályázatra bocsátott nyomdai ügyvezetői állást köteles leendő az illető megválasztásától számított 3 hónap alatt elfoglalni s e czélból a városnál jelentkezni.

Felhívattak pályázni szándékozók, hogy szakképzettségüket igazoló bizonyítványok és egyéb okmányaikkal felszerelt kérvényeiket Debreczen sz. kir. város polgármesterei hivatalához 1899 évi szeptember hó 15-ig annyival inkább adják be, mert később beérkezett kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

A nyomdai ügyvezető munkakörét, teendőit és kötelezettségeit tartalmazó utasítások ugyancsak a polgármesterei hivatalnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kelt Debreczen, 1899. június hó 10-én.

A városi Tanács.

(Utánnomás nem díjaztatik.)

(85.) 2—2.

8524
ad. 1899

Hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város által a Simonffy-utca 1. sorsámu telken emelendő bérház építési munkáinak biztosítására zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A munkálatok következőleg vannak előirányozva:

I. II. Föld, kőműves, elhelyező és burkolási munka	89418 frt 59 kr.
III. Kőfaragó munka	12315 „ 90 „
IV. Vasszerkezeti munka	13443 „ 40 „
V. Ács munka	9917 „ 54 „
VI. Cserép- és palafedő munka	3180 „ 35 „
VII. Bádogos munka	2764 „ 13 „
VIII. Asztalos	14727 „ 80 „
IX. Padlózó	7225 „ 48 „
X. Lakatos	10982 „ 12 „
XI. Mázoló	2561 „ — „
XII. Üveges	5692 „ 29 „
XIII. Szobafestő és falkárpítózó munka	2370 „ — „
XIV. Kályhas munka	4086 „ — „
XV. Vízvezeték és csatornázás	10228 „ 90 „

Együtt: 188913 frt 50 kr.

Egyszáz nyolcvannyolczer kilencszáz tizenhárom forint és ötven krajczár.

A munkálatok együttesen, külön-külön, vagy csoportonként is kiadatnak.

A versenytárgyalásban résztvehet minden kellő ipari képesítéssel bíró vállalkozó és iparos.

Írásbeli zárt ajánlatok fogadtatnak el, melyekben az ajánlatba hozandó egységek, vagy szóval irt engedmény betűvel és számmal is tisztán, olvashatóan és határozottan kiirandó.

Ajánlattevő köteles ajánlatában kijelenteni, hogy a tervet, költségvetést és vállalati feltételeket, valamint a helyi viszonyokat ismeri s azokat kötelezőnek elvállalja.

Minden ajánlattevő köteles az előirányzati összeg 5%-át bánatpénzül készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban a városi házipénztárnál letenni s a letéti jegyet ajánlatához mellékelni. — Ily betéteket a városi házipénztári hivatal Julius hó 18-án délután 5 óráig fogad el. —

A kellően bélyegzett írásbeli zártajánlatok folyó évi Julius hó 18-án délután 5 óráig a polgármesterei hivatalhoz nyújtandók be. Julius hó 19-én délelőtt 10 órakor a varosház nagy tanácsstermében nyilvánosan bontatnak fel.

Elkészve beadott, távirati vagy utóajánlatok, valamint kellően fel nem szerelt s kétértelmű kifejezéseket tartalmazó ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

A városi tanács fenntartja magának a jogot, hogy a beérkező ajánlatok közül szabadon választhasson, vagy azok mellőzésevel a munkák biztosítására másképpen intézkedhessék.

Minden ajánlattevő ajánlatával a felbontástól számított hat hétig kötelezettségben marad.

Kelt Debreczen sz. kir. város tanácsának 1899. évi Junius hó 26-án tartott üléséből.

(91) 1—2.

A városi Tanács.